

Gyógyszerészet

A GYÓGYSZERÉSZ SZAKCSOPORT LAPJA

Főszerkesztő: DR. VÉGH ANIAI

Szerkesztők: DR. IÁNG BÉLA, DR. SZÁSZ GYÖRGY felelős szerkesztő, SZENIMIKI ÓSI PÁL, DR. VÁRADI JÓZSEF

9. évfolyam

Technikai szerkesztő: IÁNG MIKIÓS

1965. április

4. SZÁM

FELSZABADULÁSUNK 20. ÉVFORDULÓJÁRA

RÁZSÓ ISTVÁN

Felszabadulásunknak immár 20. évfordulóját ünnepeljük

Ahogy teltek és telnek az esztendők 1945. április 4-e óta, mindinkább kibontakozik előttünk ezen ünnep jelentősége. Egyre többen látják világosan, hogy a háború befejeztét és a hön öhajtott békét meghozó nap egyben hazánk történelmének fordulópontja is volt. Az elért eredmények bizonyító erejűek; népünk nagy többsége ma már nagy nemzeti ünnepeink sorában elsőként említi az áprilisi évfordulót. Hálával és tisztelettel fordul a Szovjetunió felé, melynek felszabadító harca megteremtette fejlődésünk alapfeltételeit és támogatása nagy mértékben hozzájárult ahhoz, hogy a fejlődés érdekében az adott lehetőségeket jól kihasználhattuk.

Nehéz, de eredményekben gazdag volt a 20 év alatt megtett út. Méltán lehetünk büszkéek rá. Elpusztított és kifosztott országunkban fáradt, elgyötört nemzetünk viharos gyorsasággal kivirágoztatta az évszázados álmat, a magyar demokráciát. Öntudatosodó és sorai egységét megteremtő munkásosztályunk széles népi tömegek támogatásával — a kommunisták vezetésével — a további előrehaladás gátját képező társadalmi örök ellen vívott viszonylag rövid, de éles küzdelem után a szocialista fejlődés útjára vezette hazánkat. Böven adódtak nehézségek, akadáltak hibák és volt visszaesés is. De semmiféle nehézség, még az ellenforradalom pusztítása sem tudta megtörni a nép hitét és a szocializmus építésének előrehaladását.

Évfordulók alkalmával szokás számvetést csinálni, de a nagy ünnepről szóló rövid megemlékezés erre csak szűk lehetőséget ad. Sok szép és jó történet hazánkban az elmúlt 20 évben. Szocialista alapokra helyezett mezőgazdaságunk már többet, a nép tulajdonát képező ipar pedig sokszorosát termeli a háború előttinek. Kulturális téren, a közoktatásban és nem utolsósorban az egészségügyi ellátás területén a fejlődést a régi Magyarország mutatószámainak hatványozott értékei jelzik. Vannak nehézségeink is. Ezek többsége azonban ma már minőségileg más, mint a korábbi években volt. A gyökeresen megváltozott arányokból és nagyságrendekből fakadó problémák megoldása, a mennyiségi növekedés mellett — sok vonatkozásban azt megelőzően — a legtágabban értelmezett minőségi fejlődés biztosítása; ezek napjaink megoldásra váró fő feladatai. Van tennivalónk

böven az emberi tudat átformálása terén is. Nem minden esetben és nem mindenkinél van meg a kellő rangja a „mienk”-nek — az „enyém”-mel szemben.

Mélyreható változások történtek felszabadulásunk óta a magyar gyógyszerészetben is. Népünk egészségügyi kultúrájának gyors fejlődése és a gyakorlatilag teljes népességre kiterjedő magas színvonalú szocialista egészségügyi ellátás óriási feladatokat hárított a gyógyszerellátás dolgozóira és szervezetére. Az elmúlt társadalomtól kapott örökség — gondolok itt a jó hagyományokkal és bizonyos termelési tapasztalatokkal rendelkező magyar gyógyszeriparra, a számszerűen viszonylag fejlett gyógyszer-társadalmi tulajdonba vétele, a gyógyszerellátás beépítése az egészségügyi ellátás egységes, átfogó rendszerébe. Ezeket az alapvető feladatokat jórészt megoldottuk már és magas színvonalú gyógyszerellátást biztosítottunk népünk számára. Gyógyszeriparunk háború előtti termelését megsokszorozta. A gyógyszerellátó hálózat fejlesztését szolgáló források felhasználása természetesen és kizárólagosan az egészségügyi ellátás érdekeit szem előtt tartva történik. Gyógyszerészeink és gyógyszer-társadalmi dolgozóink mind nagyobb mértékben kapták meg a lehetőségeket arra, hogy lépést tartsanak a gyógyszerészeti tudományok utóbbi évtizedekben megmutatkozó viharos ütemű fejlődésével. Mind többen és mind nagyobb mértékben élnek is ezekkel a lehetőségekkel, és emellett — különösen az utóbbi években — örömdetesen megismerkedtek a gyógyszerellátás dolgozóinak társadalmi aktivitása is.

Nagyjából ez a kép rajzolódik ki a magyar gyógyszerészek és gyógyszer-társadalmi dolgozók előtt akkor, amikor a 20. évfordulón visszapillantanak. Valamennyien bizonyosak vagyunk abban, hogy a még megoldásra váró problémáink is megoldást nyernek — együtt és összehangoltan a népgazdaság más területein mutatkozó problémákkal — a szocializmus építésének további szakaszaiban, és biztosítva látjuk azt a fejlődést is, amely korunk és szocialista társadalmunk elengedhetetlen követelménye.